

Nagy kárt okoznak Várpalotán

az igazolatlan hiányzók

— Hiába, fizetés volt. Ilyenkor nem megy. — Így beszélnek a várpalotai sztrájkosok, amikor a beérkezett termelési jelentéseket összegezik. Valóban, pénteken fizettek, de akkor még 112 százalékra teljesítették a napi tervet, alig volt olyan, aki elmaradt. Szombaton persze már más volt a helyzet. 1284 tonna adósság a hónap első napján. Ez hétfőn szaporodott, kedden pedig már 1742 tonna lett.

Kevés a munkás

— vélekednek a műszakok. — Az S. II. akción 100, Herenden 60, Ernő-bányán még 20 dolgozóra lenne szükség. Persze, mert sok a mulasztó — így mondják a munkahelyi osztályon. A kimutatásokból azután kitérnek: itt sem a törzsgárdával van a baj. A hiányzók igen nagy többsége a munkásszállásokon lakik. Feljegyeztünk jónéhány nevet és elindultunk körülrá, hogy felkeressük őket. Első útunk a gondnokokhoz vezetett. A Kossuth szállóban a hiányzók közül egyet sem találunk otthon, de néhány, nem éppen hízog szót mondtak róluk.

— Olyanok ezek, mint a vándormadarak, kérem. Innen elindulnak munkába, csak éppen nem érnek oda. Ha hazajönnek fizetés után, akkor meg rendetlenkednek, törnek, zúznak. Azután egész halom jegyzőkönyvet raknak elénk. Miről szólnak ezek? Arról, hogy megrongálják a vezetékes rádió hangszóróit, összetörik még az ágy összekötő vasakat is, nemcsak a többi berendezési tárgyakat. Rengeteg a hiány, a kár és ami ezt követi, a rendőrségi feljelentés is.

A Petőfi-szállónak is megvannak a „hírességei”. A 4-es szobára van a legtöbb panasz. Miért, miért se,

itt laknak az álmos emberek,

akikkel hiába veszezkis a gondnok. Persze azután nemigen török magukat, hogy odaérnek-e műszakra, és jön a hiány. Horváth József sem fogta rá senki, hogy szenvedélyes alkoholist. Valahogy mégis, a sok fogadalom ellenére is, valahány fizetés után, mindig visszaesik a hibába. Szombaton, hétfőn, kedden most sem dolgozott. Találónak jegyezték meg ró-

la — munkaondora van, arra meg nehéz tablettát találni. Az viszont érdekes, hogy 4-i készüléssel az üzemvezetés igazolta, hogy három nap szabadságon volt. Hiba, nagy hiba, hogy utólag adnak ki ilyen igazolásokat. Ez a módszer nem hiszünk, hogy célra vezetne, a munkafegyelm megszilárdítását szolgálja, hanem ellenkezőleg.

Zombai Lajos is hasonló betegségben szenved. Ha megkapja a fizetést, nagyon jól érzi magát. Ilyenkor legelőször azt felejteli el, hogy műszakra kell-e menni. — Beszopogattát kedden is, visszajött a szállóra, kipihente a szórakozás „fáradalmait” — mondják.

Nem számolnak

az ilyen emberek, de ha hangoskodni kell, ők az elsők, hogy keveset keresnek. Ez értendő is, hisz ha csak egy műszakról hiányoznak akkor is, csilléseknél, mert közülük van a legtöbb hiányzó, levonják tőlük a munkaruha és lábbeli fele árát, ami 480 forint, fele húségutalmat, fizetést sem kapnak, ami hozzávetőlegesen 76 forint és el is vesztik egy napot a szabadságból, és aki nős, annak a szénjárásdósága felét elvonják, ami Tüzép-áron számolva, több mint 60 forint. Természetes, két hiány esetén ennek duplája a veszteség és várj esetében még több. A hiányzóknak tehát semmi alapjuk sincs a hangoskodásra. Gondolkozniok kellene mielőtt mulasztanak, hisz senki sem kényszeríti rá őket.

Sokan azután idő előtt továbbállnak. Ilyenkor panaszokdnak a munkahelyre, szállásra és mindenre. Az

első negyedévben 1300 ember hagyta el egy a bányát. Nagyrésztük szerencsét próbál másutt, de olyan is volt, aki ismét visszament Várpalotára. De persze „szerencsét” is csak az találhat, aki szeret dolgozni és becsülettel helytáll. Sokan ezt még nem értik, ezért volt áprilisban 1587, májusban még ennél is több, összesen 3023 hiányzó műszak. Ez azt jelenti, hogy 6878 tonna szénnel kevesebbet termelt a tröszt, mint amennyit termelhetett volna. Ez 40 mázsát számítva is, 1720 család évi tüzelőjét jelenti.

A munkafegyelm megszilárdításért folyó harc, az igazolatlan mulasztók elleni harc nemcsak az üzemvezetőségek, a párt és szakszervezet feladata, hanem mindenegyes becsületes bányászé. Sokoldalú nevelőmunkára van szükség, hisz nagyon sok, különösen fiatal ember van még a notórius hiányzók között is olyan, akiből még lehet jó bányász. Az ilyenek nevelésére nem szabad sajnálni a fáradságot, de azért szigorúan fel kell lépni a hibáik ellen. Ellenben vannak olyanok szépszámmal, akiknek már nem használ a szép szó. Az ilyenek ellen nemcsak a törvényes keretek között kell fellépni, nem is csak a vezetőknak, hanem a becsületes bányászoknak. Bármilyen súlyos büntetés is a kiközösítés, alkalmazkodik velük szemben. Ne féljenek attól, hogy kevesebb bányász marad, mert becsületes emberekkel, ha kevesebben vannak is, többre mehetnek. Teremtsek olyan légkört Várpalotán, hogy ne legyen talaj a mulasztók számára.

B. J.

Talán sikerül...

Az S. II. akciónál — a vezetők részéről — mindig panaszokat hallunk. — A létszám kevés, adjatok már olyan bányászokat is, akik segítségünkre lesznek. Jogosak ezek a kérések, hisz egyre inkább az erőhöz, a létszámhoz mérjük a terveket. Júniusban már ők is nagyobb terhet kaptak, csak csupán azzal nem számoltak, hogy ennek a létszámnak alig 30 százaléka mondható tapasztaltabb bányásznak. S még így is hiányzik 70 dolgozójuk. Ez

a létszámhiány érzékenyen érinti az S. II. akció törvények teljesítését. Az üzemvezetőknek, főmérnöknek a munka irányítása mellett elsőrendű feladata, hogy megtanítsa dolgozni az új bányászokat. Fízony 6-ig végig lemaradásuk volt Ezen a napon azonban sikerült 108 százalékot teljesíteni. Ezideig összesen 329.3 tonna az adósságuk. Most mégis bizakodnak, s talán sikerül behozniuk.

Régi ismerősök között

A Péti Kőolajipari Vállalat dolgozói május havi tervüket 114,6 százalékra teljesítették. Ezt az eredményt az üzemrészek műszaki átalakításával érték el. — Így mondja az igazgató. De nézzük csak egyenként az üzemeket. A kis gyárból, a kis üzemekből egy-két év alatt nagy gyár lett. Bővültek az üzemrészek, más technológiai eljárások kétszeresére, háromszorosára nőtt a termelés.

A krakk-üzem

dolgozóinak fele fiatal szakmunkásokból tevődik ki. Nemcsak mint szakmunkások fiatalok, hanem amúgy is ifjúmunkások. A régi szakmunkások segítik őket szép eredmények elérésében. Beles József 17 évvel ezelőtt leolvasóként kezdte, most pedig desztillátor. Irányítja az egész berendezést és hűsleges tanítója a fiataloknak. Mohácsi Ferenc alig egy éve került az üzembe, de már a kezelőket is helyettesíteni tudja. Szurovics Józsi bácsi a fiatalok májusi tanítója. Nemcsak a gépek kezelésére, hanem a tisztaságra és a fegyelmre is oktatja őket. Az ilyen együttműködés azt eredményezi, hogy az üzem nemcsak teljesíti havi előirányzatát, hanem jóval túl is szárnyalja.

A topping-üzemnél

regi jó ismerősökkel találkozunk. — Miféle? — kérdezzük.

— Körül kell csak nézni, milyen

nagy lett a gyár. Mindenfelé tisztaság van, dolgozgatunk. En itt táblakezelő vagyok — mondja Szali Ferencné, régi SZIT társam. Ő az egyetlen nő ebben az üzemrészben. Szakmányonként öten dolgoznak itt. Mintha valamennyien összebeszéltek volna egy és ugyanaz a probléma foglalkoztatja őket: az aratás, cséplési szabadságok biztosítása. Az üzem vezetőjének is gondot okoz. Mert szeretnének zavartalanul termelni és a dolgozók kérésének is eleget tenni. Vezetnek egy ügyvezetői üzemrendelkezési könyvet. Ennek az utolsó lapjára írja be minden dolgozó, mikor akar szabadságra menni. Így az üzem vezetői már az év első negyedévében tudják, hogy cséplés-kor négy dolgozót kell helyettesíteni. Hogy ezt meg tudják valósítani, szinte már „törvény” vált a dolgozók között, hogy két munkahely irányítását tanulják be. Kiss András táblakezelő jelenleg az üzemlakatos teendőit látja el. Ez a példa a más gyárak számára is követendő, mert hasznát veszik a dolgozók is, és a vállalat is.

A vácuum-üzem

épp oly fontos része a gyárnak, mint bármelyik. Ebben az üzemrészben is nagy műszaki átalakításokat hajtottak végre. A krakk-üzemmel együtt a topping-üzem munkájára üzemel a vácuum is. A topping-üzemtől kapja a krakk-üzem a fűtőolajat a kemencék fűtéséhez. A vácuum-üzem pedig az alapanyagot kapja a

toppingtól. Most valamennyi üzemrész egyforma eredetű nyersolajat, tujmázi-t kap feldolgozásra, a nagy-lengyeli nyersolaj helyett. Így a vácuum-üzem nem bitument gyárt, hanem desztillációs terméket. És ha az üzem valaha nem gyártott volna bitument, akkor ilyen nevet lehetne neki adni: topping I., II., III.

A központi javítóműhely

dolgozói azok, akiket mindenütt meg lehet találni, ahol baj van. A napokban például váratlanul meghibásodott az egyik gép. A gépszerelő brigád a reggeli műszak megkezdése után pár perccel már a helyszínre sietett. Gyors mozdulatokkal, nagy tapasztalattal, üzem közben javították ki a szivattyút. A gyors beavatkozással az üzem leállításának veszélyét hártották el. A topping-üzemnél az összes kiadott TMK-munkákat és a menetközben előforduló munkákat is gyorsan, rugalmasan oldották meg.

Igy megy a munka ott, ahol nemcsak a pénzt, hanem a gyárat is szeretik a dolgozók.

Elkészült a műszaki könyvtár

Rövidesen sor kerül a műszaki könyvtár avatására. A gyönyörű könyvtár nemcsak új bútorával, hanem 3000-rez több könyvével vonzza a dolgozókat, akik a most már 6000 kiváló könyvből fejleszthetik tudásukat.

A városi KISZ intéző bizottsága

Értesíti városunk minden fiatalját, hogy a VIT-re való felkészülés keretében belül ez évben június 16-án is megrendezik a már hagyományossá vált Keszthelyi Ifjúsági Béketalálkozót. Jelentkezés a bányánál, Ferenc-és Ernő-bánya KISZ szervezeteinél. A város területén pedig a KISZ kultúrházában minden időpontban. Részvételi díj oda-vissza 30,30 Ft. Jelentkezni lehet június 13-ig.

Mindenkit szeretettel vár a Keszthelyi Találkozó, Előkészítő Bizottság.

Szeretnél

motorkerékpárt, rádiót, mosógépet, kerékpárokat, villamos-eszközöket 2,50 forintért?

Igen? Totó-Lottó iródkban, munkahelyi KISZ szervezeteknél, általános-

és középiskolánál ifjúsági tombolajegyet kaphatsz.

Húzás június 16-án, a Keszthelyi Ifjúsági Találkozón.

A nyeremények ott is átvehető, azonkívül a nyerőszámok megjelennek a Középdunántúli Naplóban is.

E hét szerdai napján alakult meg Várpalotán a 10. KISZ alapszervezet. A Vendéglátóipari Vállalatnál 17 fiatal lány határozta el, hogy tagja kíván lenni a KISZ-nek és dolgozni akar célkitűzéseit.

A türelem rózsát terem...

... hogy a tövise szúrja meg azokat, akiknek szánom

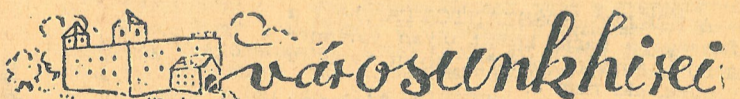
Sose hittem volna, hogy az üzletek dolgozói között ilyen szoros az együttműködés. Eredetileg az Ifjúsági Népbüfébe indultam el, a borbélynál kötöttem ki, ugyanis mire kiszolgálták, kinőtt a szakálam. Ez mégcsak hagyján. Azt sem mondhatom, hogy gorombán bántak velem, de, hogy ebben az üzletben a vevő kutyába sem veszik, az már bizonyos.

Elmondjam a történetet? Hát jó elmondom. Betértem egy feketére. Nem tudom hány óra lehetett. Mire kiderült, hogy nincs, legalább fél óra telt el. Először azt hittem, hogy dalias alakomba és szépségembe feledkeztek bele a kiszolgáló lányok (vagy fiatal asszonyok). Később azután kénytelen, kelletlen megállapítottam, hogy sem dalias nem vagyok, sem szép. Még csak túlságosan ifjú sem. A kiszolgálás mégis késett. Mikor aztán időszöri kérdésemre végre választ kaptam, az így hangzott: nem hallotta? Megmond-

tam a pénztárosnőnek, hogy nem tudok feketét kiszolgálni. — Bocsánat, nem hallottam — mondtam félfénken. Akkor kértem a félfénken rumot, — amit eredetileg a feketébe szántam. A figyelmesség megnyilvánulásaképpen, az én kedves kiszolgálóm úgy faképről hagyott, mint az eb a ... stb. stb. Mikor nagysokára visszatért — tanulva az előbbiekből — félfénken megkérdeztem: elvtársnő itt mindig ilyen keserves a kiszolgálás? A válasz nem lepott meg, mert számítottam rá. Láthatja, hogy váltás van! A váltás annyiban tér el a nap többi részétől, hogy ilyenkor dupla személyzet, és szimpla fogyasztó van az üzletben, de még ennek a szimpla fogyasztónak is tripla bosszúságot okoznak.

Ha ez így megy soká, vagy a Vendéglátó Vállalat hal éhen, vagy a vevő. Tegyenek róla, hogy mindketten megmaradjunk.

— almi —

— A Hazafias Népfront városi bizottsága és a városi tanács több művészi felvételt készítettett városunkról és azokat felnagyítva, izlésesen bekeretezve a Megyei Idegenforgalmi Iroda rendelkezésére bocsátotta, IBUSZ kirakatokban való elhelyezés végett.

— A Népakarat a Gyermekevérosért akcióba bekapcsolódott a Városi Tanács, illetve a hozzájuk tartozó szervek dolgozói is. A gyűjtés még csak most indult meg, de az első napok eredményei azt mutatják, valamennyi helyen szívvel-lélekkel támogatói az ügynek, a tanács adminisztratív dolgozói eddig 492 forintot adtak e célra.

— Június 9-én a Várpalotai Szentbányák dolgozói közül jutalomképpen 55 dolgozót visznek a Fővárosi Operettszínház előadására. Akik munkájukkal, helytállásukkal kiérdemelték, a Csárdás Királynő örökség színeiben, és dallamaiban gyönyörködhetnek.

Az iskolák közül ezideig elsőnek a Városi Zeneiskola tanárai és növendékei jelentették be csatlakozásukat a Gyermekevérosért induló gyűjtésbe. Létszámukhoz mérten 190 forintot már le is adtak.

— A parkosítás végett a közeljövőben lebontásra kerülő Huszár trafik az autóbuszmegálló ideiglenesen átalakítandó helyiségében nyer elhelyezést.

— Városunkban is minden iskolában megrendezték a pedagógus napot, s ezúttal nemcsak a gyermekek, hanem a tanácsiszervek is kitétek magikért. A legjobb pedagógusok között mintegy 10.000 forint pénztalant és 2000 forint értékű könyvet osztottak szét, elismerve pedagógiai munkásságukat.

A Lottó nyerőszámai

3, 33, 46, 59, 75,